

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11543/2024
04.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Мирослав Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 1438/23 од 18.01.2024. године, у седници одржаној 04.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 1438/23 од 18.01.2024. године у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда (у одбијајућем делу).

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр 43/23 од 13.06.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу исплати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року износ од 1.500 евра са законском затезном каматом од 13.06.2023. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев преко досуђених 1.500 евра до тражних 3.000 евра, односно за износ од 1.500 евра са законском затезном каматом од 13.06.2023. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гжрр 1438/23 од 18.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 8/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради новчаног обештећења (накнаде штете) у овој правној ствари поднета је 22.12.2022. године. Вредност предмета спора побијаног одбијајућег дела је 1.500 евра.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.) и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по тужби за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, те да се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се ради о спору мале вредности, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП и члану 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци овог решења.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић